



SAK:n Tampereen Paikallisjärjestö ry julkaisu 10.vsk.

No: 2/2009



**SAK:n Tampereen Paikallisjärjestö ry toivottaa
uudelle SAK:n puheenjohtajalle, Lauri Lyllylle,
menestystä vaativassa tehtävässä.**

Etapin uusi puheenjohtaja ja hallitus haasteiden edessä

Teksti ja kuvat: Ulla Koskivirta

Tampereen seudun työllistämisyhdistys Etapille valittiin uusi puheenjohtaja ja hallitus 24.4.2009 pidetyssä vuosikokouksessa. Uusi hallinto on varsin suurten haasteiden edessä. Muutokset sekä toiminnassa että toimintaympäristössä tulevat olemaan rajuja.

Etapilla on edessään muutto keskustasta Vuolteenkadulta Kalevaan Sarvijaakonkadulle entiseen Tampereen kaupungin leirivälinevarastoon tämän vuoden loppuun mennessä. Osa henkilöstöstä joudutaan määrärahojen vähenemisen vuoksi irtisanomaan ja toimintoja yhdistämään.

Puheenjohtajan taustaa

Etapin uudella puheenjohtajalla, 42-vuotiaalla Tampereen Insinöörien toiminnanjohtaja Jyrki Koskisella on takanaan vankka akavalainen järjestökokemus. Hän on vetänyt 4 800 jäsenen yhdistystä jo 17 vuotta ja on myös potilasyhdistys Crohn ja Colitisin puheenjohtaja. Järjestötoiminnan lisäksi hänen harrastuksiinsa kuuluvat mökkeily ja matkailu.

Järjestötoiminta sai aikoinaan alkunsa opiskelijapolitiikasta. Puoluekannaltaan Koskinen on sosialidemokraatti. Henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan hän sanoo olevansa muutosvaiheen puheenjohtaja, eikä pelkää haasteita. Päinvastoin, näköalapaikalta on mahdollisuus vaikuttaa kokonaisuuteen ja se on varsin kiehtovaa. Solidaarisuus ja lojaalisuus ay-kentän toiminnoissa on hänelle tärkeää.

Etapin toiminnot

Etapin toiminta rahoitetaan pääosin Työ- ja elinkeinokeskuksen sekä Raha-automaattiyhdistyksen tuella. Tampereen kaupungin avustus tulee toimitilan tarjoamisen muodossa. Myös Etapin pajat tuottavat jonkin verran. Ruokalan palveluja käyttää tällä hetkellä keskimäärin 60 asiakasta päivässä. Vuonna 2008 Etapin ”käsien läpi” kulki 110 Tampereen kaupunkiseudun työtöntä työnhakijaa, asiakastoimenpiteitä puolestaan oli 123 kappaletta.

Muutto ja sopeuttaminen koskee kaikkia Etapin toimintoja. Vakava työllisyystilanne tuo mukanaan omat haasteensa. Toiminnanjohtaja vaihtui vuosi sitten Jouko Toivosen yllättävän poismenon johdosta. Tätä kirjoitettaessa lopulliset



Puheenjohtaja Jyrki Koskinen uskoo lujasti Etapin tulevaisuuteen.

päätökset autonasennuspajan, puu- ja entisöintipajan, verhoilupajan, atk- ja mediapajan, polku-



Etapin uuden hallituksen jäsenet vasemmalta lukien puheenjohtaja Jyrki Koskinen sekä hallituksen jäsenet Anja Viilo, Helena Sorsa, Antti-Jussi Halme ja Timo Talola. Sorsa ja Talola ovat myös työssä Etapissa.

pyöräpajan, tekstiilipajan, ruokalan, siivousosaston sekä toimisto- ja talousyksikön kohtalosta ovat vielä tekemättä.

Etapin sosiaalinen ulottuvuus on tärkeä tekijä. Etapin tavoitteena on edesauttaa sen asiakkaita työllistymään avoimille työmarkkinoille. Elämänhallinta ja yksilöohjaus tukevat tätä tavoitetta.

Haasteita riittää

Lähiajan keskeisinä tehtävinä puheenjohtaja Koskinen näkee muutostilanteista selviämisen,

rakenteiden ylläpitämisen ja sen, että ideoinnista saadaan tuloksia. Rahoittajien tuen säilyminen ja jopa sen nostaminen ovat tässä keskeisiä tekijöitä. Jatkossa huomiota tullaan kiinnittämään myös oman toiminnan tuottojen kasvattamiseen. Tarkoituksena on lähikuukausina panostaa tuoteistamiseen ja markkinointiin.

Etappiin ja sen tarjoamiin palveluihin kannattaa tutustua internetissä osoitteessa www.trety.org. Etapin tuotteet ja palvelut ovat laadukkaita ja hinnaltaan kilpailukykyisiä. Tämän kirjoittajakin on niitä käyttänyt ja suosittelee muillekin.

Kun henkes on muillekin kallis.

www.henkikulta.fi

Vakuuta perheesi tulevaisuus.

Kysy lisää Turvan Henkikulta -vakuutuksesta ja liittosi vakuutuseduista. **Soita 01019 5110** tai poikkea toimipisteessämme.

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva
Järvensivuntie 3, 33100 TAMPERE, puh. (03) 2313 9111
Hämeenkatu 25, 33200 TAMPERE, puh. (03) 2313 9252

Testaa henkikultasi osoitteessa www.henkikulta.fi



Kuulutusmaksuvakuutuksen myöntää Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö Tapio ja tapaturmavakuutuskeskus Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva.

Tuoko lama osaltaan uudistumista ay-liikkeeseen?

Kevätkauden aikana SAK:n Tampereen Paikallisyhdistyksen väki on ollut aktiivisesti mukana niin kokoustamassa hallituksen kuin edustajistonkin kokoonpanoilla. Kokoustoiminta on sujunut varsin keskusteleveissa merkeissä ja tuottanut lisäarvoa monien asioiden eteenpäin viemisessä. Tästä olen puheenjohtajana erittäin tyytyväinen. Kuitenkin kokoukset ovat vain raapaisu ja yhteenveto siitä mitä kentällä tapahtuu ja vain käytännön toiminta on se, joka tuo järjestöme jäsenten lähelle. Monesti tärkeintä työpaikalla ei ole korostaa keskusjärjestön tai liiton asemaa vaan sitä, minkälaisilla asenteilla me työntekijät suhtaudumme omaan työhöme ja asioihin, jotka ympäröivästä yhteiskunnasta vaikuttavat meihin. Työ ei ole riippuvainen vain siitä, mitä tapahtuu oman työpaikan seinien sisällä. Työelämää pitää ajatella myös vaikkapa toimialoittain, seutukunnittain tai hyvin ajankohtaisesti – eurooppalaisittain.

Kulunut kevät on ollut raskas monella työpaikalla ja perheissä. Kaikilla toimialoillamme: julkisen palvelun, teollisuuden, kuljetuksen ja yksityisen palvelualan yrityksissä lama on näyttänyt kynsiään. Kovimmin kuitenkin tähän mennessä teollisuudessa. Odotettavissa vaikutuksia on edelleen joko suoraan tai välillisesti lähes jokaiselle työpaikalle. Lukiessani SAK:n sivuilta tuoretta tilastoa lomautuksista ja irtisanomisista alkuvuoden osalta (Irtisanomisia ja yt-neuvotteluja/ lehdistö-katsaus 1.1. 2009 – 18.5. 2009) luvut näyttivät karuilta; lomautettuja yli 91 000 ja irtisanottuja 10 170. Eivätkä tilastossa ole mukana läheskään kaikki lomauttaneet ja irtisanoneet yritykset. Ammattiliittoon liittymistä pidetäänkin entistä tärkeämpänä. SAK:n Työmarkkinailmasto 2009 –raportin mukaan "valtaosa suomalaisista (89 %) kokee, että nykyaikana on vähintään-



Päivi Arhenius
puheenjohtaja

kin melko tarpeellista järjestäytyä ammatillisesti".

Vappujuhliin valmistautuminen oli jälleen kevään kohokohtia ja työtä tehtiin intensiivisesti useiden viikkojen ajan. Vaikka sanotaan, että hyvin suunniteltu on jo puoliksi tehty, oli huikeaa nähdä miten Sorin aukio täyttyi ääriään myöden samoin kuin Juggendtori itse juhlan aikaan. Marssilla oli jopa 2500 osallistujaa ja kulkue vielä täydentyi matkan varrelta kohden juhlapaikkaa. Tämä on yli nelinkertaisesti viime vuoteen verrattuna. Itse en jokaista teistä ehtinyt laskea, kun halusin mukaan kulkueeseen. Tuossa kohdin oli jo 1800 edellämme. Uskon vahvasti, että se markkinointi ja mainonta, jota järjestäjät (TaPJ, Tampereen Sosialidemokraattinen Kunnallisyhdistys ry sekä Vasemmistoliton Tampereen Kunnallisyhdistys ry) toki oman osansa aurinkoisen sään ohella hoiti. Suurin vaikutus vappujuhlien nousevaan suosioon on vallitsevalla yhteiskunnallisella tilanteella

ja halullamme näyttää, että yhteistä voimaa löytyy!

Tampereella huhtikuussa 2007 pidetyssä juhlakokouksessa, SAK:n täyttäessä 100 vuotta, käynnistettiin Tulevaisuushanke, joka jatkuu edelleen edustajakokoukseen, kesään 2011 saakka. Tulevaisuushankkeen tähänastinen työ on tuottanut keskusteluaineiston "Liike muutoksessa – muutos liikkeessä?" jonka pohjalta myös meidän paikallisyhdistösamme jatketaan keskustelua. Keskusjärjestöme asemaa ja arvovaltaa suomalaisessa päätöksenteossa ja työmarkkinakentässä on arvioitu viime vuosien aikana hyvin monelle tasolle – ja monen arvioijan toimesta.

SAK:n on liikkeenä tärkeää pystyä vastaamaan sekä sanallisesti, mutta erityisesti toimimalla, asetettuihin kriittisiin kysymyksiin. Vain siten se voi olla vahva, vaikuttava ja uskottava toimija myös tulevaisuudessa. SAK:n tulevaisuuden kannalta merkittävä vastuu on myös uudella puheenjohtajalla Lauri Lylyllä. Toivon, että ammattiosastoissa ja toimialojen kokouksissa otatte esiin SAK:n keskusteluaineiston kysymyksiä ja kerotte myös vastauksenne eteenpäin. Keskusteluun voi osallistua nettisivuilla www.sak.fi/tulevaisuushanke. Kannattaa avata silmät ja korvat, katsella hieman laajemmalle kuin vain oman jokapäiväisen reitin rotvalleja – kysymykset SAK:n tulevaisuudesta saattavat herättää ajatuksia myös paikallisyhdistyksen ja osastojen toimintaan – "Pitäisikö jotain muuttaa vai jatketaan-ko samaan malliin?".

**Antoisaa kesää
kaikille lukijoille
– ollaan kuulolla!**

Päivi

Kenttäväki

No: 2/2009 10.vsk.
ISSN 1458-5766

www.sak-paikalliset.fi/tampere
tajp@pp.sak.fi

Julkaisija:
SAK:n Tampereen
Paikallisyhdistys ry
Päätoimittaja:
Päivi Arhenius,
p.arhenius@kolumbus.fi

Taitto:
Markku Ylenius,
0400 626 188
markku.ylenius@pp.sak.fi
Painopaikka:
Kirjapaino Hermes Oy 2009

SAK:n valtuusto valitsi kokouksessaan 14.5.2009 järjestön uudeksi puheenjohtajaksi SAK:n edunvalvontaosaston johtajan Lauri Lylyn.



Lauri Lylyllä on laaja kokemus edunvalvontatehtävistä suomalaisessa ammattiyhdistysliikkeessä alkaen työpaikkatasolta aina ammattiliiton puheenjohtajaksi saakka. Hän toimi 80-luvulla Loviisan ydinvoimalan päälouottamusmiehenä ja siirtyi Sähköalojen ammattiliiton sopimussihteeriksi 1989. Vuonna 1997 Lyly nousi SAK:laisen Sähköalojen ammattiliiton puheenjohtajaksi.

Keskusjärjestöuransa Lyly aloitti vuonna 2004, kun hänet valittiin SAK:n edunvalvontaosaston johtajaksi. Viimeiset kaksi vuotta hän on myös toiminut oman toimensa ohella TEAM-liittoprojektin selvitysmiehenä ja projektipäällikkönä.

SAK:n uuden puheenjohtajan mielestä on oleellista, että erilaisissa toimintaympäristön muutoksissa katsotaan aina huolella, mitkä muutosten vaikutukset ovat tavallisen palkansaajan ja heidän läheistensä elämään.

– Olemme puhuneet paljon siitä, miten Suomi pärjää. Ehkä nyt on aika siirtää katse enemmän tämänkaltaiseen arkisempaan kysymyksenasetteluun. Uskoakseni luonnollinen ammattiyhdistysliikkeen työalue syntyy tämän kysymyksenasettelun vastauksista, Lyly toteaa.

SAK:n uusi puheenjohtaja on 56-vuotias ja hänen perheeseensä kuuluu vaimo ja kolme lasta.

Poliittista tunnustelua tamperelaiseen tapaan

Kuvat ja teksti: Ulla Koskivirta



Kansanedustaja Kimmo Sasi (kok) tukenaan mediakonsultti Mikko Närhi kohtasi SAK-laista ay-väkeä Tampereella – istuvan presidentin kuvan valvovan silmän alla.

Politiikka, ja sen teko lienee mahdollisuuksien taidetta. Ehkä näin ajatteli myös kansanedustaja, eduskunnan perustuslakivaliokunnan puheenjohtaja Kimmo Sasi (kok) pyytäessään tapaamista SAK:n Tampereen Paikallisjärjestön kanssa alkuvuodesta 2009. Kohtaaminen toteutettiin 25.5.2009, tunnustelemissa merkeissä. Asiaa ja puhuttavaa löytyi paljon, mahdollisesti yhteisiä intressejäkin. Kohtaaminen kesti lähes kolme tuntia, sillä asioita riitti.

Ja olihan tämä puoluepoliittiseltakin kannalta ajatellen melko erikoinen tilanne. Vanha aseveliakselihan ei toimi, ainakaan Tampereella. SAK:n paikallisjärjestön aktiiveinakin on paitsi demareita, myös vasemmistoliltoilaisia. Ja myös puoluepoliittisesti täysin viljejä, vapaita toimijoita, tietyn maailmannäkemysen ehkä omaavia (se määre voisi olla vaikka humanismi tai ekologia), poliittista puolutoimintaa kritisoivia tai karsastavia. Siis sitoutumattomia.

Siinä voisi olla eräs mahdollisuus, myös ay-liikkeelle, sen toiminnalle ja aktiviteeteille yhteiskunnallisena vaikuttajana. Kaikkien tahojen yhteinen tavoite on varmasti saada ihmiset osallistumaan – vaikuttamaan yhteisiin, kaikkia koskeviin asioihin. Pois vaikkapa sieltä sohvan, yhdentekevien viihdeteollisuuden tuotteiden kuluttamisen, narsistisen itsensä hemmottelun, erilaisten riippuvuuksien, shoppailun, ylsenyömisestä tai itsesäälin uumenista.

TaPJ:n puheenjohtaja Päivi Arheniuksen tervetuliaissanojen ja paikalla olleiden lyhyen esittelykierroksen jälkeen alkoi puhe virrata vuolaasti. Keskustelun aiheet olivat mitä moninaisimmat, eikä kenelläkään ollut hirveä kiire. Se oli positiivista. Kansanedustaja

Sasille esitettiin kysymyksiä, joihin hän (tämä on toimittajan henkilökohtainen mielipide) suurin piirtein kaikkien vastasi varsin perusteellisesti. Hän ei esittänyt kaikkien alojen asiantuntijaa, ja kertoi suoraan, ellei hallinnut kysyttyä asiaa. Rehelistä puhetta, vaan sellaisiahan nykypoliitikot ovat. Ei heitä julkisesti juuri valheista kiinni saa, kun tietävät heti olevansa median hampaissa. Media kun on neljäs valtiomahti, vallan vahtikoira, ja niin pitää ollakin.

Loppujen lopuksi, tapaaminen sujui tunnustelemissa merkeissä. Aggressiota tai inttämistä ei keskustelussa juurikaan esiintynyt. Se voi olla hyvä lähtökohhta – johonkin. Pikku toimittaja jää tämän koettuaan miettimään mielessään ainakin paria seikkaa. Miksi tämä tapahtui, mitkä ovat perimmäiset motiivit? Mihin tämä saattaa johtaa? Pitääkö keskustapuolueen nyt pelätä entistä enemmän vallan menetystä ja sitä, että seuraavien eduskuntavaalien 2011 cityvoittajia ovat ehkä sosialidemokraatit, vasemmistoliitto ja kokoomus – ne kaikki kun luultavasti ainakin väittävät olevansa palkansaajan, sen pienen ihmisen asialla? Ja kun ei niistä vihreistäkään, saati perussuomalaisista koskaan tiedä, mitä keksivät...



Politiikan teon ja poliittisen keskustelun ei aina tarvitse olla liian rypyötsäistä.

Kuvassa (vasemmalta alkaen) SAK:n Tampereen Paikallisjärjestön edustajia: Luis Vallin (PAM), Juhani Jara (Metalliliitto), Mauri Patala (AKT), paikallisjärjestön puheenjohtaja Päivi Arhenius, kansanedustaja Kimmo Sasi ja avustaja Mikko Närhi sekä Jari Jamalainen (Veturi miesten liitto).

Ken elää, hän näkee. Jäämme odottamaan mahdollista jatkoa mielenkiinnolla. Siis sitä, että kun tuntuksarvet on nyt asetettu pitkästä ajasta ensimmäisen kerran tällä lailla viestintäasentoon, jatkuuko tunnusteleva yhteisymmärrys, vai lähteekö kukin toimija omalle taholleen vallan eri suuntiin sitä vaikutusvaltaa tavoittelemaan. Ei se sen kummallisempaa tai mystisempää kai ole. Se politiikan teko, yhteisten asioiden hoitaminen. Se voi olla taidetta – mahdollisuuksienkin taidetta.

Työväen V



Olipa kerran Tampereella vappu. Teekkareineen ja työväkiin.



Palloprinsessat matkalla S...
800 ilmaista ilmapalloa ke...



Kulkue Hämeensillalla. Airueina Mauri Patala, Mikko Kettunen ja Juhani Jara. Suomen lippua kantoi Jari Heikkilä.



Vappujuhlan puhujat Pekka Sa...



Myös puheita ja laulua kuunteli runsas joukko.

vappu 2009



Keskustorin aukiolle. Kaikkiaan
osallistivat vappukansalle.



Reippaita askelia marssilla tahditti TTY:n Soittokunta.
Marssille osallistui noin 3 000 henkilöä.



Minna Sirnö ja Lauri Lyly.



Lippu- ja pallomerta Keskustorin Jugend-torilla



Sen pituinen se. Tämä tarina on totta.

Yhdenvertaisuus työelämässä

SAK:n tasa-arvoviikonlopun satoa

Teksti ja kuvat: Ulla Koskivirta



Lahdessa 21. – 22.3. 2009 pidetyn SAK:n tasa-arvoseminaarin osallistujista reilu neljännes oli miehiä



Setan nuorisotyön koordinaattori Anders Hulden kertoi seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen asemasta työelämässä



Tutkimusamanuenssi Hanna-Leena Autio esitteli erästä tasa-arvotyön apuvälinettä, Tampereen yliopiston Työelämän tutkimuskeskuksen kehittämää tasa-arvokyselyä

Lisää tietoa, ohjeita,
linkkejä ja vinkkejä:

www.tasa-arvokysely.fi

www.tasa-arvoklinikka.fi

[www.uta.fi/laitokset/
tyoelama/tasa-arvo-ohjeet](http://www.uta.fi/laitokset/tyoelama/tasa-arvo-ohjeet)

www.yhdenvertaisuus.fi

www.ranneliike.fi

www.seta.fi



Työyhteisökouluttaja Satu Roosin aiheena oli se, kuinka edistää tasa-arvoa käytännössä ja miten siihen voi itse vaikuttaa

Koulutusta lomautusten ja irtisanomisten sijaan

Kuinkahan monessa yrityksessä, seurakunnassa tai julkisella sektorilla kuten valtiolla, kunnissa ja kuntayhtymissä näinä aikoina käydään yt-neuvotteluja? Paljon niitä joka tapauksessa on. Monessako yt-neuvottelussa on otettu huomioon mahdollisuus kouluttaa henkilöstöä lomautusten ja irtisanomisten sijaan? Niitä tuskin on montaa koska tätä mahdollisuutta ei juurikaan mainosteta missään yhteydessä eikä siitä siis tiedetä.

Koulutusmuodot ovat täsmä-, muutos- ja rekrykoulutus. **Täsmäkoulutus** voidaan hoitaa myös työpaikan omana sisäisesti ja opettajina toimivat toiset työntekijät. Työnantajan maksuosuus kustannuksista on 20 – 75 prosenttia. Osuuden määrään vaikuttavat muun muassa yrityksen koko ja sen liikevaihto. Koulutus kestää vähintään 10 päivää ja on tarkoitettu myös korvaamaan lomautuksia ja irtisanomisia.

Täsmäkoulutus on vaihtoehto nykyisen henkilöstön koulutukseen silloin, kun yrityksessä tapahtuu muutoksia, jotka edellyttävät yrittäjän tai työntekijöiden osaamisen perusteellisempaa päivittämistä. Kyseessä voivat olla joko teknologiset tai toiminnalliset muutokset. Täsmäkoulutuksella pyritään myös esittämään lomautuksia tai irtisanomisia. Koulutusta voidaan toteuttaa myös määräaikaisten lomautusten aikana tai niiden asemesta.

Täsmäkoulutus on yrityksen ja henkilöstön tarpeisiin räätälöityä ammatillista perus- tai lisäkoulutusta, joka tähtää ammattitaidon kehittämiseen tulevia työtehtäviä varten. Koulutuksessa voi myös suorittaa ammatillisten tutkintojen osia tai koko tutkinnon.

Muutoskoulutus on tarkoitettu tuotannollisista ja taloudellisista syistä irtisanottaville tai toistaiseksi lomautettaville. Vähimmäiskesto on 10 päivää. Työnantajan osuus kustannuksista on 20 – 75 prosenttia.

Rekrykoulutukseen näinä aikoina ei monellakaan ole tarvetta, ikävä kyllä. Se on tarkoitettu työpaikalle palkattaville uusille työntekijöille. Koulutuksen kesto on vähintään 10 päivää ja työnantajan osuus kustannuksista on 50 prosenttia.



Kuva: Ulla Koskivirta

Juhani Jara

Tarkempaa tietoa saa työvoima- ja elinkeinotoimistoista tai TE-keskuksista. Niistä saa myös esitteitä kyseisistä koulutuksista ja muista yt-neuvotteluissa esille otettavista asioista. Tarvittaessa työ- ja elinkeinoviranomaiset tulevat myös työpaikalle puhumaan ajankohtaisista asioista, esimerkiksi juuri koulutuksista.

Lisätietoja verkossa: www.mol.fi/koulutus/
koulutus työnantajan ja valtion yhteishankintana

Juhani Jara

päälouottamusmies
Metalli 80:n (Tampereen Autokorjaamotyöväen ammattiosasto) puheenjohtaja
juhani.jara@luukku.com

Varaa perheesi lomamatka ajoissa!

Ahvenanmaa, Tukholma, Kolmården, Legoland, Baltia, jatkoyhteydet, risteilyt, hotellipaketit, autopaketit...



Kesän edulliset autopaketit!

H-auto + 2-4 hlöä:

Turku-Tukholma
päivävuorolla

65€

alk.
Helsinki-Tukholma
sis. hytin
alk.

212€

Helsinki-Tallinna
alk.

71€

Tuotetunnus CAR



VIKING LINE

Kysy lisää matkatoimistosta tai suoraan!
Myyntipalvelu 0600-41577 (1,64€/vastattu puhelu+pvm/mpm)
 tampere@vikingline.fi • www.vikingline.fi

Meidän Eurooppamme

Valtatuoleja jaossa – vai auringonlaskun maanosa?

Tositarina kolmannen luokan kommunikaatiosta

Teksti ja kuvat: Ulla Koskivirta

Euroopassa, siinä virallisessa Unionissa vietetään Eurooppa-päivää joka vuosi 9. toukokuuta. Jopa sanomalehdissä kehoitetaan asukkaita ja kiinteistönhaltijoita vetämään silloin lippu salkoon (se Suomen lippu, ei välttämättä tähtiä), vaikka ainaakaan vielä 9.5. ei mikään virallinen liputuspäivä olekaan. Lippuhan on suomalaisille todella pyhä ja arvokas asia ja niin pitääkin olla. – Myös eurovaalit ovat ajankohtainen asia juuri nyt.

Eurooppa-päivänä ollaan symbolistisestikin osa Eurooppaa, Suomessakin, Euroopan koillis-syrjässä. EU:n virallinen tiedotus, Tampereellakin toimiva Ulkoasiainministeriön hallinnoima Eurooppatiedotus ilmoittaa verkossa tiitterälle, aikaansa seuraavalle lehden päätoimittajalle, että Eurooppa-päivän 9.5. ohjelma on se ja se, tapahtumia Tampereellakin siellä ja siellä. Päätoimittaja pohtii hyvissä ajoin etukäteen pikkutoimittajan kanssa, että mihinkähän tilaisuuteen kannattaisi mennä juttua tekemään ja kuviakin ottamaan; lehteä varten, siis. Päädytään siihen, että vaikka lehden seuraavan numeron teemana on eurovaalit, niin juuri tässä jutussa vältetään politiikkaa, niihin tilaisuuksiin ei mennä. Toimittaja pestataan tekemään siis kulttuurijuttu, kun muutenkin lehden seuraavassa numerossa on politiikkajuttuja tarpeellisessa määrin.

Tiedotteen mukaan eurokulttuuria löytyy siis Tampereella Telakan ulkolavalta 9.5. kello 15 – 18. Luvassa on monikansallista ohjelmaa, tanssiryhmiä ja vastaavia. Toimittaja on kulttuuripläjäyksestä jo etukäteen innoissaan. Hän kokoaa vehkeensä, myös kamerajalustan ja nauhurin sekä varmistaa vielä sen, että digikameran akku (joka saattaa pettää milloin hyvänsä, vanha rattula kun on) on varmasti täyteen ladattu. Sitten ei kun menoksi, vihmovassa vesisateessa ja jo etukäteen hieman palellen (kyseessä on köyhä ja huolimaton naistoimittaja, sellainen reuhakevaatteita käyttävä, ulkoasultaankin epäilyttävä).

Asiallisesti työtehtävänsä suhtautuva toimittaja/kuvaaja saapuu tapahtumapaikalle, tosin kaksi minuuttia myöhässä, ja jo siitäkin hänellä on huono omatunto. Paikalla, vihmovan kylmässä kevät-sateessa, tuulenpyörteiden tuiverrettavana ei näy mitään tapahtumatoimintaa tai ylipäätään ketään. Paitsi lehden toimitussihteeri. Hänetkin on pestattu

paikalle, kameran kanssa, ei siis välttämättä juttua kirjoittamaan.

Yksissä tuumin median edustajat ihmettelyn jälkeen menevät Ravintola Telakan sisätiloihin, ja kysyvät hieman häpeissään, onko täällä ulkolavalta tänään tällainen Eurooppa-tapahtuma. Ravintolan henkilökunta on ihmeissään ja huuli pyöreänä, suorastaan äimän käkenä. – Ei siis ole tällaista tilaisuutta, meillä on tänään ihan muuta ohjelmaa. Ystävällisesti toimittaja antaa henkilökunnan kopiaida mukana onneksi olevan ohjelmapaperin, ihan vastaisuuden varalle sekä luovuttaa oma-aloitteisesti ja vapaaehtoisesti myös käyntikorttinsa, ettei jää vaivaamaan kenenkään mieltä tämä asian epämääräisyys.

Median edustajat istuvat pöytään ihmettelemään tilannetta. Ystävällinen henkilökunta tulee ilmoittamaan heille, että juuri tällainen, paperinne mukainen ohjelma meillä oli viime vuonna, 9.5.2008, Eurooppa-päivänä. Mediaihmiset katsovat toisiaan hämmentyneinä ja päättävät tiedustella päätoimittajalta puhelimitse, että missä nyt mennään. Päätoimittaja on yhtä ihmeissään, hän kertoo imuroineensa tiedon Eurooppatiedotuksen virallisilta sivuilta muutama päivä sitten. Tiedotteessa ei ollut vuosilukua. Se olikin siis viimevuotinen. Median edustajat ovat liikkeellä oikeana päivänä mutta vuoden myöhässä.

Jotenkin tästä kokemuksesta tulee mieleen tsaarinaika ja sen viestintä. Hei, ei siitä niin kauan ole, molemmat toimittajan edesmenneet vanhemmat syntyivät tsaarinvallan aikaan. Pikkutoimittaja jää ihmettelemään, miten hemmetissä ne kestivät sen kaiken byrokratian, joka kukoisti vielä Suomen itsenäisyyden alkuaikoinakin. Tulee väistämättä mieleen kyykytysmentaliteetti, pienen ihmisen turha juoksutus, byrokratia ja viestinnän epäselvyys sen kaikkein kukkeimmassa muodossaan. Ja lopulta mieleen iskee – kiukku. Pikkutoimittajalla kun olisi ollut tärkeämpääkin, jopa tuottavaa tekemistä juuri tänään. Pikkutoimittajaa kyrsii suunnottomasti tämä turha touhu. Toisaalta hän lähes julkeasti nauraa avoimesti ja sisäisestikin – itselleen, viestinnälle, byrokratialle ja maailman menolle. Typeryydelle ja saamattomuudelle – omalleenkin. Se nauru on vapauttava kokemus. Siinä jää soreahampaisen ulkoministerinkin leveä hymy kakkoseksi.

No, ei voi mitään, voi voi. Toimittaja/kuvaaja ot-



taa muutaman kuvan sieltä tapahtumapaikalta, ihan dokumentointimielessä, ja lähtee läpimärkinä, vesisateessa kastuneena kotiinsa harmittelemaan sitä omaa, päätoimittajan ja virallisen EU-tiedotuksen tyhmyyttä. – Ja ajattelee, että onneksi sentään tuli ennen kokemusta avatuksi lahja ja luetuksi etukäteen edes se äitienpäiväkortti, jossa 23-vuotias Jyväskylässä asuva tytär, itsekin jo äiti, kirjoittaa muun muassa: "Kiitos, äiti, elämästä." Voiko oma, synnytetty lapsi kauniimmin ilmaista rakkauttaan. Se viesti lohduttaa.

– Nythän tätä elämää tuli taas itsekin koettua, ajattelee toimittaja. Toivottavasti joku, edes Eurooppatiedotuksen verkkosivujen päivittäjä, oppii tapahtuneesta jotakin. Elämää pitää siis elää, joka päivä. Myös viestinnässä. Ettei EU:kaan ala toiminnallaan tai toimimattomuudellaan kyrsiä, ainakaan toimittajia. Ne voivat olla vaarallisia, jos suuttuvat. Ja kun suuttuvat, ei niitä pidätele mikään. Ikävä kyllä. Seurauksena voi olla vaikka yritys gonzo-journalistiseksi tekeleeksi. – Sitten toimittajaan iskee ahdistus ja velvollisuudentunto; juttua pitäisi kirjoittaa. Toimittaja ryhdistäytyy ja kirjoittaa, vaikka seuraavan lyhyehkön, virallisen jutun. Ja toivoo, että toimitussihteeri täyttää jutun tyhjen tuolien ja auringonlaskun kuvilla. Ne on sentään otettu samaisena Eurooppa-päivänä, ovat siis tuoreita vaikkakin väärältä vuodelta.

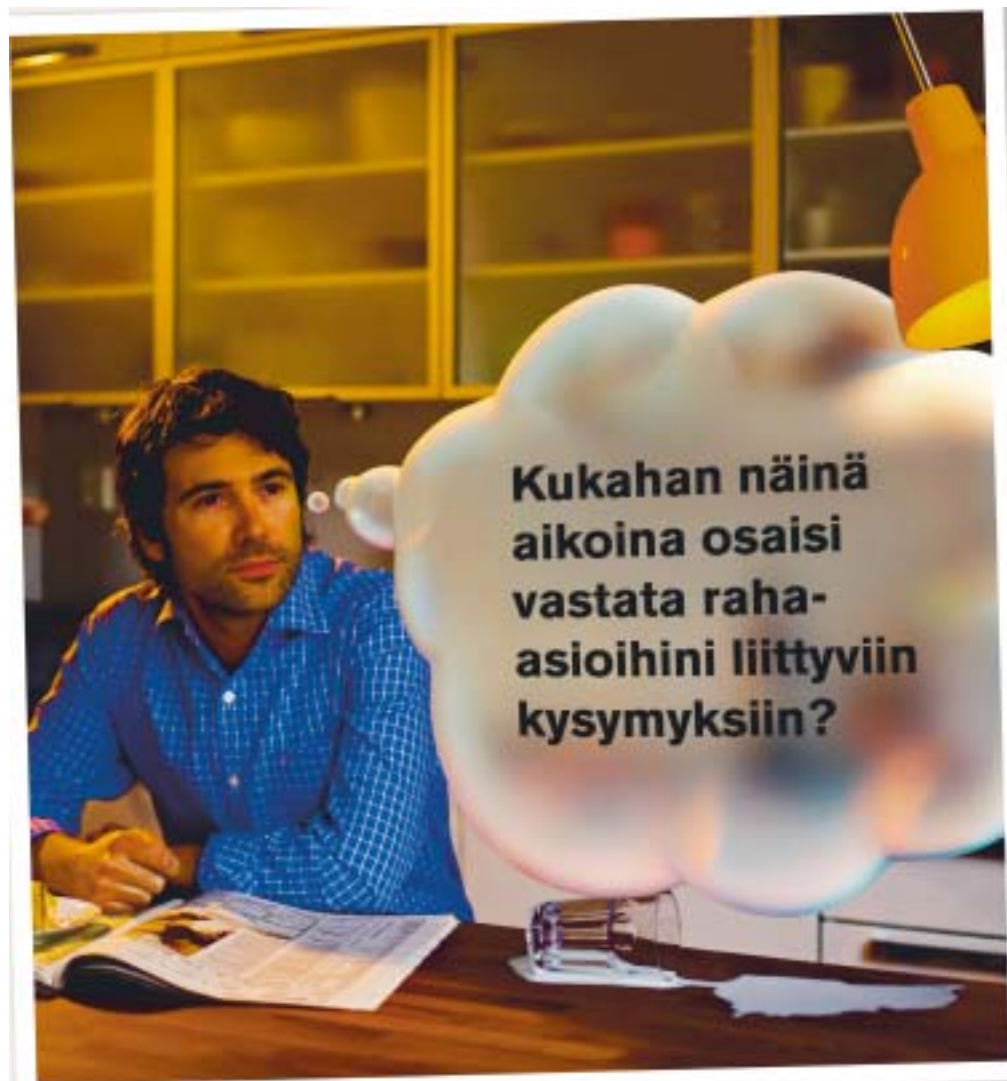
Eurooppa on kulttuurisesti, taloudellisesti ja ennen kaikkea filosofiselta katsantokannalta tärkeä maanosa, jonka historia opettaa jokaiselle, jota historia kiinnostaa, paljon asioita – muun muassa ihmiselämän raadollisuudesta (esimerkkinä uskonsoadat 1600-luvulla) ja ihanuudestakin (vaikkapa renessanssitaide sen kaikissa muodoissa). Euroopassa on toteutunut monta asiaa – yhtäikaa ja limittäin.

Euroopan historian eräs tärkeä asia on se, että monia asioita on dokumentoitu asiallisesti jo usean vuosituhatvuotisen ajan. Se on arvokas asia myös jälkipolvia ajatellen. Historiasta, kuten filosofiastakin kun voi aina oppia.

Meidän pitää kunnioittaa Eurooppaa – muita maanosia halveksumatta. Eurooppa on nyt jokseenkin yhdentynyt ja yhdentyy edelleen. Se on myönteistä kehitystä – rauhan tae. Me olemme Eurooppa. Meillä Euroopassa on demokratia eli kansanvalta. Muutakaan toimivaa poliittista, oikeudenmukaista järjestelmää ei ole keksitty, paitsi ehkä valistunut itsevaltius. Euroopassa niitä valistuneita, halukkaita valtiaita vain olisi lähes 500 miljoonaa, jokaisella omat päämääränsä ja oikeassa olemisen itsevarmuus. Voi vain kuvitella, toimisiko sellainen poliittinen järjestelmä.

Toimittajilla on valtaa, monet ihmiset jopa pelkäävät toimittajia. Kaikista Eurooppa-päivän surkukupaisista kummelluksista huolimatta rehellinen toimittaja voi vain todeta: Suomen lainsäädäntöön Euroopan parlamentin päätökset vaikuttavat noin 50 – 70 prosentin voimalla, katsantokannasta riippuen. EU-vaaleilla on paljon merkitystä – meille, suomalaisille, Suomessa.

Lorun lopuksi siis vielä pyyteetön journalistin toteamus kaikille äänioikeutetuille suomalaisille: toimikaa, äänestäkää, teillä on demokratia. Se on historiallisen kehityksen myötä saavutettu etu, ei mikään itsestäänselvyys. Toimittajtkin äänestävät. **Vaaliurnille siitä siis, hus, hus. Ettei tarvitse jälkeinpäin kahvipöydissä valitella demokratian toimimattomuutta ja herrojen metkuja. Valta on teillä, Euroopan kansalaisilla. Sitä valtaa jaetaan vaaleissa. Valtaa ei anneta, se otetaan. Historian ja tulevaisuuden luominen on teidän käsissä. Nyt.**



Keskittä asiointisi Nordeaan jo tänään. Avainasiakkaanamme saat henkilökohtaisen pankkineuvojan.

Keskittäessäsi asiointisi meille henkilökohtaisen pankkineuvojan ammattitaito on käytössäsi. Hän tuntee sinut ja on perillä tavoitteistasi. Avainasiakkaana nautit myös Etuohjelman parhaista eduista.

Olet lämpimästi tervetullut asiakkaaksemme. Soita 0200 3000 (pvm/mpm) ma–pe 8–20 (1.6.–28.8. ma–pe 8–18) tai käy osoitteessa nordea.fi/tervetuloa.

Teemme sen mahdolliseksi

Tampereen kortit
nordea.fi

Nordea 